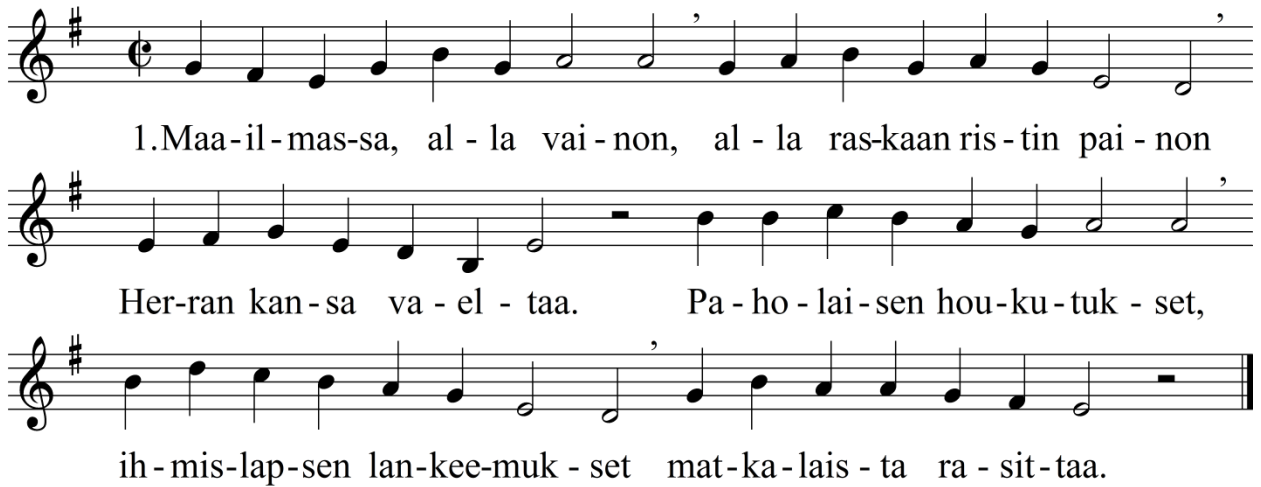

Siionin virsi 244 ehdotus

Markku Kilpiö

1. Maa-il-mas-sa, al - la vai - non, al - la ras-kaan ris - tin pai - non
Her-ran kan-sa va - el - taa. Pa - ho - lai - sen hou-ku - tuk - set,
ih - mis-lap-sen lan-kee-muk - set mat-ka - lais - ta ra - sit - taa.

1. Maailmassa, alla vainon,
alla raskaan ristin painon
Herran kansa vaeltaa.
Paholaisen houkutukset,
ihmislapsen lankeemukset
matkalaista rasittaa.

2. Usein vaihtuu päivä yöksi,
into toivottoman työksi.
Tie on ahdas, uuvuttaa.
Peittyi kulkijalta armo,
painuu maahan usko, tarmo
suurten epäilysten taa.

3. Sellaisia aprikoiva,
poluillansa kompuroiva
unohtaa voi totuuden,
että viitat tiellä taivaan
osoittavat aina vaivaan.
Herrammekin koki sen.

4. **Hänkin uupui ristin alle,**
matkallansa Golgatalle,
kyyneleitä vuodatti.
Piikki joka askeleella
raastoi ristintaipaleella,
pyhää jalkaa haavoitti.

5. Mutta muista, Jeesus voitti.
Päivä jälleen yöstä koitti.
Sydämeesi kätke se.
Katso Herraan tuskan alta.
Hänellä on voima, valta
kantaa sinut perille.

Mikko Katila
uud. J. Haavio
uud. Heimo Lipiäinen